

Lupausten täyttäjä

Matt. 1:1-17

1. **Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan**, sukuluettelo:

2. Abrahamille syntyi lisak, lisakille Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet.

3. Juudalle syntyivät Peres ja Serah, joiden äiti oli **Taamar**. Perekselle syntyi Hesron, Hesronille Raam,

4. Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon,

5. Salmonille Boogas, jonka äiti oli **Raahab**. Boogaselle syntyi Oobed, jonka äiti oli **Ruut**. Oobedille syntyi lisä

6. ja lisäille Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli **Uurian vaimo**.

7. Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa,

8. Aasalle Joosafat, Joosafatille Jooram, Jooramille Ussia,

9. Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahaselle Hiskia,

10. Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille Joosia

11. ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloonian.

12. Babyloonian siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille Serubbaabel,

13. Serubbaabelille Abihud, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur,

14. Assurille Saadok, Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud,

15. Elihudille Eleasar, Eleasarille Mattan, Mattanille Jaakob

16. ja Jaakobille Joosef, Marian mies. **Mariasta** syntyi **Jeesus**, jota kutsutaan **Kristukseksi**.

17. Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen neljätoista sukupolvea.

Sukumme

Tänä päivänä Suomessa on muotia tutkia omia juuria ja tehdä sukututkimusta. Haluamme tietää, mistä tulemme ja keitä olemme. Asia liittyy siihen surkeaan tilaan, jossa syntiin langennut ihmiskunta yhä tänään elää. Hengellisesti kuollut ihminen ei tiedä, mistä hän tulee ja minne hän on menossa. Raamattu tarjoaa kyllä näihin kysymyksiin selkeän vastauksen, mutta kristinuskolle selkänsä kääntänyt suomalainen on menettänyt kykynsä nähdä todellisuutta oikein eikä osaa tunnistaa niitä juuria, joilta kansamme takavuosien ahdistuksissa ja sodissa ponnisti eteenpäin.

Tänään kuuluu huuto: "Minun on saatava kaikki ja nyt! heti" Tai: "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme." Kun mitään päämäärää ei ole, elämän sisällykseksi muodostuu pako mielettömästä todellisuudesta huiin ja nautinnon maailmaan. Mutta siitä seuraa vain syvä tyhjyys. Toinen tie on sitten yrittää rakentaa itselleen oma tarkoituksensa omassa identiteetissään, joka kaikkien muiden tulee kunnioittaa yli kaiken.

Voi olla, että rehellinen sukujemme tutkiminen voi osoittaa meille, miten kaikki muu lopulta epäonnistuu. Sukumme parhaatkaan suoritukset eivät meitä auta. Voi olla, että menneisyydestä löytyy kuitenkin esimerkkejä, jotka voivat rohkaista meitä etsimään sitä, mikä antoi heille voiman ja lujouden vaikeuksien keskellä.

Johdannollista Matteukseen

Neljä evankeliumia, jotka muodostavat Uuden testamentin ensimmäisen osan, tunnetaan otsikoilla Evankeliumi Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen mukaan. Otsikot on lisätty vanhan kirkon aikana. Kirjat esittävät perustavasti saman

evankeliumin, mutta kukin evankelista tekee sen jossakin määrin eri näkökulmasta, ja ne täydentävät toisiaan. Uuden testamentin alussa olevaa kolmea evankeliumia sanotaan tavallisesti synoptisiksi, "yhteen katsoviksi". Tämä johtuu siitä, että esityksen järjestys on niissä toisiaan muistuttava ja huomattava osa niiden sisällöstä on lähimain samaa. Laajalti omaksutun käsityksen mukaan Markus laati evankeliuminsa ensimmäisenä. Matteus ja Luukas käyttivät sitä (sen ensimmäistä, nähtävästi Roomassa laadittua laitosta) ja lisäsivät siihen tuntemaansa ainesta.

Ensimmäisen evankeliumin kirjoittajalla oli kaksi nimeä, Leevi ja Matteus. Ennen Jeesuksen seuraajaksi tuloaan hän oli publikaani (vero- ja tullivirkailija) Kapernaumissa Gennesaretin järven rannalla. Vanhan kirkon perimätiedon mukaan Matteus laati evankeliuminsa ensimmäisen laitoksen heprean kielellä (mahdollisesti arameaksi, jota silloin tavallisesti sanottiin hepreaksi). Sen lopullinen kreikankielinen laitos valmistui todennäköisesti 50-luvulla.

Ammatiltaan kynämiehenä Matteus Jeesuksen seuraajana ollessaan nähtävästi teki muistiinpanoja hänen teoistaan ja opetuksistaan. Kertoessaan evankeliumissaan näistä asioista hän saattoi siten nojata muistiinpanoihinsa ja muistiinsa. Havaitessaan Markuksen evankeliumikirjan järjestyksen ja sisällön luotettavaksi hän käytti sitä oman laajemman esityksensä rungon pohjana. Matteus suoritti tämän työnsä nähtävästi Jerusalemissa, jossa apostolit oleskelivat ensimmäisinä vuosikymmeninä kristillisen seurakunnan syntymisen (helluntaina v. 30) jälkeen. Siihen aikaan Jeesuksen äiti Maria asui Jerusalemissa apostoli Johanneksen hoidossa, ja Jaakob, Jeesuksen velipuoli, oli sen seurakunnan johtajana.

Matteuksen evankeliumi on siten laadittu Jeesuksen perheenjäsenten ja tapahtumien silminnäkijöiden ja korvin kuulijoiden parissa eläen. Sen luotettavuus on ollut heidän tarkistettavanaan. Jeesus oli luvannut apostoleilleen Pyhän Hengen opettamaan heille kaikkea ja muistuttamaan heitä kaikesta, mitä hän oli puhunut heille, sekä johtamaan heidät kaikkeen totuuteen. Tämä piti paikkansa myös Matteuksesta ja hänen laatimastaan evankeliumista. Hän kirjoitti Pyhän Hengen erityisessä johdossa, ja sitäkin koskevat Paavalin sanat *"Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa"*. (2Tim.3:16.)

Matteus näyttää laatineen evankeliuminsa erityisesti juutalaiskristittyjä varten. Se osoittaa uudistuvasti, miten Vanhan testamentin profetiat ja ennuskuvat eli tyypit toteutuivat Jeesuksessa. Se on toteutuneiden profetioiden evankeliumi. Jeesus itse viittaa siinä Vanhaan testamenttiin 34 kertaa. Kaikkiaan siinä on 65 viittausta, niistä 43 sanallista. Se sisältää seuraavat Jeesuksen melko laajat puheet: Vuorisaarna (5-7), apostoleille saarnamatkaa varten annetut ohjeet (10), joukko vertauksia Jumalan valtakunnasta (13) ja lopunaikoja ym. koskeva puhe Öljymäellä (24-25).

Jeesuksen Kristuksen sukupuu

Matteuksen evankeliumi alkaa sukuuettelolla. Se osoittaa Joosefin juridisen aseman Marian miehenä. Luettelo ei ole täydellinen, Matteus on tietoisesti jättänyt pois Daavidin jälkeisestä ja Babylonian vankeuden jälkeisestä jaksosta muutamia nimiä, jotka hänellä varmasti oli tiedossa. Poisjätöt tapahtuivat hengellisellä perusteella. Esimerkiksi Daavidin jälkeläisistä jätettiin pois jumalattomien Ahabin ja Isebelin jälkeläisiä.

On tärkeätä nähdä, että sukuluettelo loppuu yllättävällä tavalla. Se korostaa, että Jeesus ei ollut Joosefin poika vaan nimenomaan Marian lapsi. Luukkaan ja Matteuksen sukuluettelot ovat identtisiä Aabrahamista Daavidiin, mutta siitä ne eroavat, koska Luukas halusi osoittaa Marian sukuun ja sen kautta, että Jeesus on Daavidin jälkeläinen.

Jeesuksen sukupuoli osoittaa, että ihmisyytensä puolesta hän on juutalainen ja että *”pelastus tulee juutalaisten keskuudesta”* (Joh. 4:22). Matteuksen sukupuusta ilmenee lisäksi, että kysymys ei ollut pelkästään heistä, vaan Jeesus tuli koko ihmiskuntaa varten. Jeesus syntyi koko ihmiskunnan Vapahtajaksi. Raahabin kautta tuli kanaanilaista verta ja Ruutin kautta mooabilaista. Muutenkin on mielenkiintoista, että sukupuussa esiintyy viisi äitiä, joista Taamarilla ja Raahabilla oli vähintäänkin kyseenalainen maine elämäntapansa perusteella. Jeesus syntyi lihan puolesta syntyneiden miesten ja naisten sukuun, mutta naisesta syntyneenä hänen Isänsä on Jumala ja hän oli synnitön sikiämisensä perusteella.

Daavidin poika

Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo: (1)

Tämä jae ei ole Matteuksen evankeliumin otsake vaan nimenomaan sukuun otsake. Korostus on siinä, että Jeesus on Daavidin poika. Daavidhan edusti kuninkuutta, jonka tehtävä oli rakentaa kuningaskunta temppelin ympärille. Sen tuli edustaa viisautta, rakentaa temppeli Herralle ja tuottaa rauhaan ja kaikkinaista menestystä ja hyvinvointia. Daavidin pojan Salomon, jonka nimi viittaa rauhaan, tehtävä olisi ollut saattaa voimaan juuri sellainen kuningaskunta, rakentaa temppeli ja luoda kuukoistava rauhan tila. Kuitenkin jo Salomon oma elämä oli täydellinen epäonnistuminen kaikesta viisaudesta, loistavista rakennuksista, temppelistä, rauhan tilasta ja taloudellisesta vauraudesta huolimatta. Hänellä oli lopulta tuhansia vaimoja ja harjoitti niiden kanssa epäjumalan palvontaa ja rasitti kansaa käsittämättömän kovalla pakotyön kaltaisella verotuksellaan. Kuningaskunnan jatko oli myös sarja syvenevää turmelusta ja epäonnistumista.

Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus Kristus, Daavidin poika lihan mukaan mutta samalla Jumalan Poika toteutti ja saattaa lopulta päätökseen sen tavoitteen, jossa Daavidin lihallinen poika Salomo epäonnistui surkeasti. Jeesuksessa asuu koko Jumalan viisaus, hän rakensi temppelin, jota ei voitu tuhota omassa ruumiissaan, hän liitti itseensä oman seurakuntansa. Hänen kuninkuudessaan tuli maan päälle Jumalan valtakunta Pyhässä Hengessä, valtakunta, joka on iloa ja rauhaa. Hän tulee takaisin kirkkaudessaan ja tuo lopullisen vapautuksen koko ihmiskunnalle ja luomakunnalle.

Aabrahamin poika

Aabrahamin pojasta piti tulla Jumalan lupauksen toteuttaja: *”Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena. Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”* (1. Moos. 12:2-3) Lupaus alkoi kyllä toteutua yli-ikäisen Saaran kautta: *”Uskon kautta sai Saarakin, vaikka oli hedelmätön, voimaa suvun perustamiseen.”* (Hepr. 11:11) lisäksi tehtävä oli lähteä

toteuttamaan Jumalan lupausta. Mutta lopulta lisäkin kertomus osoittautui pettymykseksi hänen luonteensa heikkouden vuoksi, mutta sitäkin surkeampia olivat hänen poikiensa ja pojanpoikiensa epäonnistumiset todellisen siunauksen tuojina omalle kansalleen ja muille kansoille.

Vasta Jeesus, Aabrahamin poika, joka sanoi itsestään: *"Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, minä olen ollut."* (Joh. 8:58) kykeni toteuttamaan sen tehtävän, jossa Daavidin poika Salomo ja Aabrahamin poika lisä olivat epäonnistuneet. Hänen ristillä suorittaman syntiemme sovitus toi siunauksen kaikille kansoille, joiden joukosta hän evankeliumin sanan voimalla Pyhässä Hengessä kokoaa kuningaskunnan itselleen.

Kolme jaksoa

Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen neljätoista sukupolvea. (17)

Jakso päättyy yhteenvetoon kolmesta taitekohdasta kansan vaelluksessa. Ensimmäinen oli Aabrahamista Daavidiin kestänyt jakso, jonka aikana syntyi kansa, jonka olisi pitänyt vaelttaa uskon kuuliaisuudessa. Toinen oli daavidilainen aikakausi, jossa olisi pitänyt hallita Jumalan mielen mukaisten kuninkaan. Se päättyi Babylonin pakkosiirtolaisuuteen, jolloin kansakunnan olisi pitänyt löytää täysin vastakkainen elämäntapa kuin Babyloniassa. Kaikki kolme jaksoa huipistuivat Jeesukseen Kristukseen, joka oli suhteessa kaikkiin kolmeen siten, että hän toteutti ne periaatteet, joissa kansa oli täysin epäonnistunut.

Aabrahamin elämää hallitsi vaellus uskossa, vaikka ajoittain hän poikkesikin sivupoiluille, joilta Herra palautti hänet oikealle tielle. Uskon kuuliaisuudessa hän lähti Kaldean Urista. *"Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala."* (Hepr. 11:9-10) Aabrahamin poika Jeesus Kristus, uskon alkaja ja sen täydelliseksi tekijä, vaelsi täällä maan päällä täydellisessä kuuliaisuudessa ja uskon alamaisuudessa lähettäjälleen Isä Jumalalle. Hänen vaelluksessaan ei ollut ainoatakaan poikkeamaa Jumalan tahdon tieltä, vaikka se veikin ristin kärsimyksiin. Lisäksi Jeesuksen vaellus ei ollut vain lopullisen odotusta vaan lopullisen osoittamista ja julkituomista.

Daavidin ja Jeesuksen yhtäläisyys on kuninkuudessa. Daavidin kuninkuuden ehto oli uskollisuus Jumalan. Kaiken sen, mikä Daavidin kuninkuudessa oli epätäydellistä, Jeesus Kristus täytti kuninkaallisella majesteettisuudellaan ja vallallaan. Se, missä Daavid lankesi ja tahraisi kuninkuutensa, rajoitti hänen valtaansa. Mutta Jeesukselle, joka oli kaikessa täydellisen alamainen Isän tahdolle, Isä antoi "kaiken vallan taivaassa ja maan päällä". Jeesukselle annettiin valtakunta, joka tulisi olemaan täynnä Jumalan kunniaa.

Kristuksen suhde Babylonin pakkosiirtolaisuuteen näkyi hänen suhteessaan Rooman hallintaan, jonka alaisena hän vaelsi elämänsä. Aikana jona kansakunta oli menettänyt itsenäisyytensä, syntyi Jeesus, samanlaisen ikeen alle kuin Babylonian

pakkosiirtolaiset. Jeesuksen arvokkuus ja suuruus näky siinä, miten hän koko ajallisen elämänsä ajan täydessä kuuliaisuudessa ”antoi keisarille sen, mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle sen, mikä Jumalalle kuuluu”. Edelleen Jeesus Kristus tuli murtaamaan sen ikeen ja kahleet, joilla synti ihmisiä sitoo, ja johtamaan siitä ulos kaikki ne, jotka turvaavat häneen.

Kaikki ne tavoitteet ja päämäärät, jotka liittyivät noihin kolmeen ajanjaksoon, uskon kuuliaisuuden, kuninkaallisen vallan ja täydellisen alamaisuuden, Jeesus Kristus täytti ja valmisti meille iankaikkisen pelastuksen, vapauden synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta, tien taivaalliseen kirkkauden valtakuntaan.

Meidän sukumme

Kun me mietimme tänään sekä henkilökohtaisia sukujuuriamme tai kansakuntamme menneisyyttä ja edessämme väikkyvää tulevaisuutta, ainoaksi kestäväksi kiintopisteeksi meille löytyy vain uskon kuuliaisuus Herralle Jeesukselle, häneen uskovien pelastettu suku, uusi kansakunta, joka on kutsuttu julistamaan Herran suuria tekoja ja odottamaan suuren Kuninkaamme paluuta kirkkaudessaan.

Voimme toki oppia menneiltä sukupolvilta heidän virheistään, heidän synneistään ja heidän uskostaan ja toivostaan. Mutta ratkaisevaa on se, että teemme parannuksen, tunnustamme sekä heidän että omat syntimme, käännyimme uudestaan Jumalan luo huutamaan armoa ja uskossa omistamaan Jeesuksen veressä kaikkien syntiemme anteeksiannon. Siitä saamme sitten jatkaa matkaa kysellen Jumalan tahtoa joka askelellemme ja harjoittaen uskon kuuliaisuutta elämämme pienissä ja suurissa valinnoissa.

Paras perintö – Kiinan kotikirkkojen pastoriin tytären Ain kertomus isästään

Kiinan kotikirkkojen yhdestä johtajasta, joka pääsi kirkkauteen muutama vuosi sitten, käytettiin salanimeä pastori Panda. Hän toimi useita vuosikymmeniä Japanista tapahtuvan Raamattujen salakuljetuksen yhdyshenkilönä. Ensi kertaa, kun hänelle ojennettiin raamattulasti, se tapahtui eläintarhassa pandakarhujen häkin edessä. Siitä syntyi tuo nimitys.

Pastori Panda rakasti syvästi nuorinta tyttärtään Aita (nimi tarkoittaa Rakkautta), jota molemmat vanhemmat ja sisarukset hellivät. Tytär nukkui yönsä isänsä vieressä. Kun pastori vangittiin, tytär oli kuusivuotias. Hän joutui vastavallankumouksellisen tyttärenä monenlaisen vainon kohteeksi. Siksi hänet lähetettiin kotikaupungistaan kaukaiseen Sanxi lääniin, missä hän eli muutetulla nimellä. Vartuttuaan hän avioitui siellä erään sotilaan kanssa.

Kun pastori pääsi ihmeen kaupalla vapaaksi vankilasta 21 vuoden ja 8 kuukauden päästä vuonna 1979, hän ensimmäiseksi kysyi vaimoltaan yksityiskohtaisesti, miten heidän jo aikuisiksi varttuneet kuusi lastaan ja heidän perheensä jaksoivat. Kun nuorin tytär asui hyvin kaukana, hän ei heti tavannut häntä. Siksi hän päätti välittömästi lähteä Sanxi lääniin etsimään hänet käsiinsä. Silloin hänen vaimonsa kertoi: ”Hän on muuttanut nimensä. Nyt hän elää kommunistiseen maahan sopivalla nimellä: Ikipuna.” Pastori ei siitä syyttänyt, vaan painoi nimen mieleensä ja valokuva

mukanaan lähti junamatkalle. Saavuttuaan asemalle ja näki jonkun tyttärensä näköisen, kysyi häneltä: "Oletko sinä se ja se?" Hän käytti oppimaansa uutta nimeä. Tytär tajusi siinä miten syvästi isä rakasti häntä.

Ai kertoo: "Kun isä saapui Sanxin kotiimme, hän kysyi heti mieheltäni, jonka hän tapasi ensi kertaa: 'Uskotko Herraan?' Hänellä oli mukanaan suuri matkalaukku ja kaikki me oletimme, että hän olisi tuonut tuliaisinaan pääkaupungista jotain herkullista syötävää tai vaatteita, mutta kuun hän avasi laukun, se olikin täynnä Raamattuja ja lehtisiä. Tajusin, että juuri se oli meille parasta hengellistä ruokaa ja osoitus hänen suuresta rakkaudestaan. Mutta yhdessä muiden kanssa hämmästyin. Miehelleni hän ojensi kirjan "Jumalaan uskovat tiedemiehet" ja lapsille "Raamatun kertomuksia". Sitten hän alkoi heti jakaa meille evankeliumia. Isä jatkoi Raamatun opetusta useita päiviä ja me kuuntelimme sitä hiljaa.

'Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.' (2. Tim.3:15) Siitä päivästä muuttui kotimme kylmä ilmapiiri, josta oli lakannut keskusteluin. Isäni ääni, kun hän kertoi, ja yhteinen ylistyslaulumme täyttivät kotimme."

"Mieheni kyseli isältäni muun muassa neitseestä syntymisestä, Jeesuksen ylösnousemuksesta ja siitä, joutuisivatko myös hyvät ihmiset kadotukseen. Isä vastasi jokaiseen kysymykseen yksityiskohtaisesti käyttäen monia esimerkkejä. Mieheni oppi selkeästi tuntemaan Herran. Sen jälkeen aloimme yhdessä käydä innokkaasti 20 kilometrin päässä kaupungilla sijaitsevilla jumalanpalveluksissa. Eikä se ollut pelkkää osallistumista kokouksiin, vaan saimme tehtävän jakaa Raamattuja ja lehtisiä kaupungilla. Tietenkin kohtasimme usein vastustusta, mutta emme jättäneet palvelutehtäväämme, vaan kasvoimme yhdessä syvemmälle taivaan valtakunnan totuuteen ja viemään evankeliumia yhä useammalle."

"Mieheni äiti oli jo nuorena joutunut leskeksi ja kasvattanut yksin kaksi lastaan hyvin köyhissä oloissa. Hän oli hyvin voimakas luonne ja raivostui helposti pienestäkin asiasta, joka ei mennyt hänen mielensä mukaan. Kun hän puhui paljon pahaa muista, häntä pelättiin naapurustossa. Mutta kuultuaan isäni puheita hän yhtäkkiä lopetti viinan juonnin ja tupakoinnin, hänen raivonpuuskansa loppuivat ja hän muuttui aivan toiseksi ihmiseksi. Sitten hän pyysi: 'Voisinko minäkin päästä osalliseksi Jeesuksesta?' Häneen oli tehnyt niin syvän vaikutuksen, kun hän oli nähnyt isäni elämässä Herran, että tavatessaan ihmisiä hän alkoi heti kertomaan heille Kristuksesta. Hänen kauttaan Herra johti sukulaisia pelastukseen."

"Kun ystävämme kuulivat isäni päässeen hiljattain ehdonalaiseen vapauteen, he kutsuivat meidät aterialle koteihinsa. Mutta isäni, jolla ei ollut mitään muuta mielenkiintoa kuin julistaa sanaa, alkoi joka paikassa, mihin meidät kutsuttiin, heti saarnata: *'Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois!'* (Ap.t. 3:19) Muutamien päivien yhdessäolon perusteella viisi perhettä tuli uskoon ja pelastui. Heidän joukossaan oli myös kaksi kommunistipuolueen edustajaa. Niiden runsaan parin viikon ajan, jotka isä viipyi luonamme, hän rakasti sieluja 'ei väellä eikä voimalla vaan Herran Hengellä' ja sai kantaa runsasta hedelmää."

"Viimeiseen asti isäni oli johdonmukainen vaelluksessaan näylleen: 'Jumala vapautti minut vankilasta jatkamaan evankeliumin julistusta. Siksi tahdon jok'ikisen päivän elää Herraa varten.' Hän vaelsi Pyhän Hengen johdatuksessa eikä etsinyt itselleen mitään asemaa. Hän lauloi usein: 'Haluan kaiken suoritettuaani olla vain uskollinen palvelija. Päivänä, jona saan nähdä Herran, saan kuulla Jumalan äänen sanovan: Uskollinen palvelijani vaihda kantamasi risti vanhurskauden seppeleeseen.' Hän sai kutsun taivaaseen, mutta Pyhä Henki elää nytkin meidänkin sydämissämme. Kunnia yksin Herralle!"

Entä sinä?

Millaisen perinnön sinä tulet antamaan rakkaillesi, kun sinun aikasi lähteä tästä ajasta koittaa? Voi olla, että et itse ole saanut suvustasi hengellistä siunausta, ehkä jopa joukon rasitteita, jopa hyljätystä tulemista, mutta Herra Jeesus Kristus voi murtaa kaiken sinuun kohdistuneen suvun kirouksen. Kun käännyt ja tunnustat omat syntisi ja anot armahdusta sillä perusteella, että Jeesus sovitti ristin kuolemalla kaikki sinun syntisi, saat kaiken anteeksi ja saat Pyhässä Hengessä uuden siunatun elämän. Jeesus, Daavidin poika haluaa tulla myös sinun kuninkaaksesi, joka vie sinut oman kansansa joukkoon ja vapaaksi synnin ikeestä.

Jos olet saanut suvultasi parhaan perinnön, Jumalan sanan ja Herra on antanut sinulle myös uskon lahjan, sinua kutsutaan jakamaan saamaasi siunausta muillekin suvussasi ja kansassasi ja ehkä jopa muiden kansojenkin keskuuteen. Herran antama siunaus ei vähene vaan kasvaa sitä mukaan, kuin jaamme sitä eteenpäin.